

(Ослобођење)

Ненад Кеџмановић је Сарајево напустио на почетку рата, изашао је као члан државног Предсједништва, а прије тога у овом је граду остварио уистину значајну каријеру. Данас живи у Бањој Луци, декан је Факултета политичких наука и редовито пише текстове који несумњиво изазивају реакције. За Ослобођење говори о свом свједочењу у Хагу, Босни и Херцеговини, Сарајеву, политици, комшилуку, односима у региону...

Свједочили сте у Хагу на суђењу Радовану Караџићу, првом предсједнику РС-а. Шта сте рекли судијама о односима у Сарајеву у вријеме када сте били члан Предсједништва БиХ?

– Говорио сам да је ситуација у Сарајеву била дубоко разочаравајућа за Србе који су остали да дијеле судбину са својим муслиманским комшилуком и да су се горко покајали што нису отишли док су још могли. Већ првих недјеља рата са челних функција у готово свим предузећима, клиникама, факултетима, банкама, медијима итд. српски кадрови су или смијењени или су се, окружени неповјерењем, сами повукли. Сумњичени су и зашто су остали и третирани су као прикривени непријатељи, који скривају оружје, дају сигнале артиљерији са брда и сл. па су малтретирани, привођени, пљачкани, избацивани из станова, затварани у приватне затворе, понижавани, пребијани, а многи су завршили у Казанима. Рекао сам и то да су носиоци терора над Србима биле паравојне банде интегрисане у војну полицију и резервну милицију. Јука, Цацо, Ђело, Дедо и сл. имали су чинове Армије БиХ.

Без сагласности три народа, БиХ представља само топоним

Пише: Ненад Кецмановић
понедељак, 22 јул 2013 16:35

Без сагласности три народа, БиХ представља само топоним

Пише: Ненад Кецмановић
понедељак, 22 јул 2013 16:35

